

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Άγιον
αφού επιστεύσατε;»
Πράξεις ιθ' 2*

Χειμώνας 2000, Έτος 14ο, Τεύχος 59ο

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 59ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατριώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ομονοίας 115
654 03 - Καβάλα

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Επίσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΣΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Μαθητεία

Μετά την ημέρα της Πεντηκοστής το Πνεύμα το Άγιο εξακολουθεί να εργάζεται στη ζωή της εκκλησίας μέσα από τη διδασκαλία των αποστόλων, τα θαύματα, τις νέες βαφτίσεις με Πνεύμα Άγιο, τις προσπάθειες για τη μετάδοση του Ευαγγελίου και την ίδρυση νέων εκκλησιών.

Η κυριότερη απόδειξη της συνέχισης του έργου Του φαίνεται στους ίδιους τους αποστόλους που με τη βοήθειά Του έκαναν μαθητές μέσα από το πλήθος των 3.000 που πίστεψαν την ημέρα της Πεντηκοστής. Η μαθητεία τους συμπεριλάμβανε διδασκαλία, κοινωνία των πιστών, κλάση του άρτου και προσευχές (Πράξ. 2:42). Τόπος λατρείας ήταν ο ναός «καθ' ημέραν εμμένοντες ομοθυμαδόν εν τω ιερῷ» (Πράξ. 2:46). Κάθε μέρα πήγαιναν όμως και στα σπίτια για τον ίδιο σκοπό «Και πάσαν ημέραν εν τω ιερῷ και κατ' οίκον δεν έπαυον διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν» (Πράξ. 5:42).

Η διδασκαλία δεν ήταν απλή θεωρία. Το ίδιο το Άγιο Πνεύμα ήταν ο πραγματικός Διδάσκαλος και χρησιμοποιούσε τη μέθοδο της διδασκαλίας για να φέρει τους πιστούς σε στενότερη επαφή τον ένα μετά τον άλλο και ιδιαίτερα σε στενότερη επαφή με τον

πατέρα και τον Υιό. Ήταν μια πνευματική κοινωνία στα πλαίσια του Αγίου Πνεύματος (Β' Κορ. 13:13, Φιλ. 2:1). Το αποτέλεσμα ήταν «η καρδία των πιστευσάντων και η ψυχή να είναι μία» (Πράξ. 4:32). Ο δεσμός που αναπτύχθηκε ανάμεσά τους τους έδωσε πίστη, αγάπη και ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλον. Τους οδήγησε να θέλουν να τα έχουν όλα κοινά ώστε να μην υπάρχει κανένας φτωχός ανάμεσά τους (Πράξ. 2:44, 45). Μερικοί πούλησαν τα κτήματά τους και έφεραν τα χρήματα στους αποστόλους για να τα μοιράσουν (Πράξ. 2:45, 4:37). Κανένας δεν τους επέβαλε να το κάνουν· το έκαναν από μόνοι τους.

Το μεγαλύτερο μέρος των συνεσιάζσεων γινόταν στα σπίτια «κόποντες τον άρτον κατ' οίκους». Με «αγαλλίαση και απλότητα καρδιάς» έτρωγαν τα αγαθά που τους παρέίχε ο Κύριος και τον δόξαζαν.

Το αποτέλεσμα ήταν να βρίσκουν χάρη μεταξύ των συνανθρώπων τους και να προσέτονται ψυχές καθημερινά στο σώμα του Χριστού. Η λατρεία, η επικοινωνία με το Θεό, η αλληλοβοήθεια σε πρακτικό επίπεδο, ο ευαγγελισμός των ψυχών και τα θαύματα ήταν όλα έργο του Αγίου Πνεύματος, που συνεχιζόταν και μετά την ημέρα της Πεντηκοστής. Συνεχίζεται και μέχρι σήμερα.

Νέες εμπειρίες

Μια επισημασμένη απόδειξη ότι το Πνεύμα το Άγιο εξακολουθούσε να εργάζεται και μετά την Πεντηκοστή είναι οι νέες εμπειρίες πλήρωσης που επαναλήφθηκαν σε μεμονωμένα άτομα και σε ομάδες πιστών.

Παράδειγμα ο ίδιος ο Πέτρος. Στο ίδιο συνέδριο που απαρνήθηκε το Χριστό από φόβο, στέκεται τώρα και αδίσταχτα Τον διακηρύττει. Η διαφορά έγκειται στη δεύτερη εμπειρία που είχε με το Πνεύμα το Άγιο (Πράξ. 4:8, 10-12).

Μετά την πρώτη αντιμετώπισή τους με το Συνέδριο, ο Πέτρος και ο Ιωάννης πηγαίνουν στους αποστόλους για να τους πουν τα νέα. Μετά την προσευχή «εσείσθη ο τόπος όπου ήσαν συνηγμένοι και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ελάλουν τον λόγον του Θεού μετά παρρησίας» (Πράξ. 4:31). Η νέα αυτή εμπειρία με το Άγιο Πνεύμα τους έδωσε καινούργιο θάρρος, παρρησία και σιγουριά να κηρύξουν το Λόγο του Θεού ανοιχτά.

Επίθεση από μέσα

Εκτός από τις επιθέσεις που δεχόταν η εκκλησία από έξω, δέχεται τώρα και μία από μέσα. Ο Ανανίας και η Σαπφείρα έπεσαν θύματα της πονηρίας του Σατανά που έβαλε στην καρδιά τους να ψευσθούν στο Άγιο Πνεύμα (Πράξ. 5:3,4). Η διαπίστωση της πράξης τους από τον Πέτρο ήταν έργο του Αγίου Πνεύματος. Η τιμωρία τους προκάλεσε το φόβο σε πολλούς, έξω και μέσα από την εκκλησία. Εκείνοι όμως που εκζητούσαν το Θεό με ειλικρινά αισθήματα και αγνά ελατήρια συνέχισαν να προσκολλώνται στις τάξεις των πιστών καθημερινά και σε μεγάλο αριθμό «πλήθη ανδρών και γυναικών προ-

σετίθεντο ποιεύοντες εις τον Κύριον» (Πράξ. 5:13-16).

Πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας

Αργότερα η Εκκλησία δέχτηκε μια άλλη επίθεση από μέσα, που την έβαλε σε κίνδυνο να δικαστεί. Καθώς ο αριθμός των πιστών συνέχεια αυξανόταν δημιουργήθηκαν παράπονα από μια ορισμένη τάξη πιστών που ήταν Ελληνικής καταγωγής. Το παράπονό τους ήταν ότι οι χήρες γυναίκες της μειονότητας αυτής, που δεν είχαν παιδιά ή αδελφια να τις συντηρήσουν, υπέφεραν γιατί παραμελούνταν. Το πρόβλημα ήρθε μπροστά στην ολομέλεια και η λύση δόθηκε άμεσα από το Πνεύμα το Άγιο. Διάλεξαν εφτά άντρες που θα επέβλεπαν να φροντίζονται όλες οι χήρες χωρίς να γίνονται διακρίσεις. Τα προσόντα τους έπρεπε να είναι: καλή μαρτυρία προς τους έξω, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και να τους διακρίνει σοφία (Πράξ. 6:3). Η λύση άρεσε σε όλους και μπήκε στην πράξη. Η αγάπη τους ξανάσμιξε και πάλι και η ζωή συνέχισε ομαλά όπως και πρώτα. Τα πρόσωπα που ψηφίστηκαν ήταν όλα από την ίδια μειονότητα. Το αποτέλεσμα ο αριθμός αυτών που προσκολλούνταν στις τάξεις των πιστών να αυξάνει κατά πολύ και αυτή τη φορά μεταξύ αυτών που προστέθηκαν ήταν και πολλοί ιερείς (Πράξ. 6:7).

Πρόσθετη Διακονία

Από τους εφτά άνδρες που εξέλεξε η ολομέλεια για να αναλάβουν τη φιλανθρωπική διαχείριση του έργου, δύο ξεχώριζαν για την πίστη τους, τη σοφία και τη γεμιάτη από το Πνεύμα ζωή τους: ο Στέφανος και ο Φίλιππος. Τα χαρακτηριστικά αυτά που τους διέκριναν τους ανάδειξαν σε μία επί πλέον διακονία πολύ σημαντική. Σημεία και τέρατα

τους ακολουθούσαν σαν αυτά που διέκριναν τους αποστόλους της συντροφιάς τους. Αν και η μαρτυρία του Στέφανου προκάλεσε το θάνατό του, η ζωή τους ήταν γεμάτη από Πνεύμα Άγιο και ο θάνατός του έφερε δόξα στο όνομα του Κυρίου (Πράξ. 21:8,9).

Ήταν και ο Βαρνάβας, «ανήρ αγαθός και πλήρης Πνεύματος Αγίου και πίστεως» (Πράξ. 11:22-24). Το όνομα σημαίνει «υιός παρηγορίας» και για ένα διάστημα συνόδευσε τον απόστολο Παύλο στο πρώτο του Ευαγγελιστικό ταξίδι. Η ζωή όλων των ανδρών αυτών είχε ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήταν «πλήρεις Πνεύματος Αγίου» γι' αυτό και ο Θεός τους μεταχειρίστηκε με ξεχωριστό τρόπο για τη δόξα του ονόματός Του.

Κατάργηση Φραγμών

Τις πρώτες μέρες το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μεταδίδονταν μόνο μεταξύ των Ιουδαίων και αυτών που υιοθετούσαν τον Ιουδαϊσμό. Όλες οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης που μιλούσαν για αποκατάσταση και ευλογία των εθνών αποκρύπτονταν σκόπιμα από τους Ιουδαίους. Έτσι με την πάροδο του χρόνου ορισμένοι φραγμοί προκατάληψης δημιουργήθηκαν μεταξύ Ιουδαίων και Σαμαρειτών, Ιουδαίων και Εθνικών. Το έργο όμως του Αγίου Πνεύματος είναι να καταργήσει τέτοιους φραγμούς και να ενώσει τους πιστούς χάριν της εξάπλωσης του Ευαγγελίου.

Το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή το πέτυχε ο θάνατος του Στέφανου. Ο διωγμός που προέκυψε εξαιτίας του σκόρπισε τους μαθητές σε όλες τις κατευθύνσεις με αποτέλεσμα να μεταδοθεί η φλόγα του Ευαγγελίου. Ο Φίλιππος ήταν αυτός που κατάφερε να ξεπεράσει τους φραγμούς της προκατάληψης με την επίσκεψή του στη

Σαμάρεια. Το κίρυγμα και τα θαύματα που έγιναν εκεί έπεισαν το λαό και πολλοί απ' αυτούς ζήτησαν να βαπτιστούν στο νερό αφού πρώτα ομολόγησαν πίστη στο Χριστό (Πράξ. 8:12). Κανένας όμως δε βαφτίστηκε με Πνεύμα Άγιο. Το σφάλμα βέβαια δεν ήταν στους μαθητές γιατί οι ίδιοι ομολόγησαν «δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν όσα είδομεν και ηκούσαμε» (Πράξ. 4:20). Το σφάλμα ήταν μάλλον στους Σαμαρείτες. Όταν ο Χριστός εύρισκε αρκετή πίστη σε ένα άτομο, την ονόμαζε (τοσαύτην πίστην» (Ματθ. 8:10). Όταν εύρισκε πολλή πίστη, πίστη που ξεπερνούσε εμπόδια και δοκιμασίες, την ονόμαζε «μεγάλη πίστη» (Ματθ. 15:28) και όταν εύρισκε μικρή πίστη τη βοηθούσε επιθέτοντας τα χέρια Του στο άτομο. Οι μαθητές, που ήρθαν στους Σαμαρείτες για να προσευχηθούν να βαπτιστούν με Πνεύμα Άγιο, επέθεσαν τα χέρια επάνω τους και τότε ένας-ένας άρχισαν να βαφτίζονται με Πνεύμα Άγιο (Πράξ. 8:15,17). Εκεί ήταν και ένας μάγος, ο λεγόμενος Σίμων. Βλέποντας ότι οι πιστοί έπαιρναν το συμπέρασμα πως η χειρονομία αυτή ήταν που έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα. Πρόσφερε χρήματα στους αποστόλους να αποκτήσει το δώρο αυτό. Όμως σύμφωνα με το Λόγο του Θεού δεν είναι πάντα απαραίτητη η επίθεση των χειρών. Στο ανώγειο, την ημέρα της Πεντηκοστής, επίσης στο σπίτι του Κορνηλίου, δεν επετέθηκαν χέρια για να πέσει το Άγιο Πνεύμα. Το ίδιο και στην περίπτωση του Ανανία. Εκεί η επίθεση των χειρών έγινε για τη θεραπεία του Σαούλ και όχι για να βαφτιστεί με Πνεύμα Άγιο. Όμως θα πρέπει ο Σίμων να είδε κάτι και πόθησε να το αποκτήσει. Ο Λουκάς δεν αναφέρει τι είδε ίσως γιατί θέλει να τονίσει τα εσφαλμένα ελατήριά του για κάτι που είναι πολύτιμο και έχει θεία προέλευση.

Πρωτοπόροι της Αναζωπύρωσης του εικοστού αιώνα

Evan Roberts

Evan Roberts και η «Καψαλισμένη Γραφή». Η φυσιογνωμία που διάλεξε ο Θεός να χρησιμοποιήσει στην αναζωπύρωση της Ουαλίας στην περίοδο του 1904-1905. Απλός ανθρακωρύκος με μια ξεχωριστή υπακοή και ευαισθησία στην οδηγία του Αγίου Πνεύματος. Όταν κήρυττε, το μήνυμά του ερχόταν κατ' ευθείαν από το θρόνο του Θεού.

Γεννήθηκε στην Ουαλία στις 8 Ιουνίου του 1878. Ο πατέρας του, ένας υπάλληλος. Η ανάγκη τον έκανε να σταματήσει το σχολείο όταν ήταν 11 ετών και να πάει να εργαστεί. Έπιασε δουλειά σε ένα από τα πολλά ανθρακωρυχεία της χώρας. Στην αρχή σαν θυρωρός και αργότερα ανθρακωρύκος. Όπου πήγαινε κουβαλούσε μαζί του την καψαλισμένη του Γραφή, αυτή που αργότερα έγινε το μοναδικό όργανό της αναζωπύρωσης στην Ουαλία. Σε κάποια έκρηξη του ανθρακωρυχείου που δούλευε και που ο αδελφός του πληγώθηκε, καψαλίστηκε η Γραφή του αλλά δεν κάηκε. Σε ηλικία 24 ετών εγκατέλειψε το ανθρακωρυχείο και βγήκε στο έργο του Κυρίου. Η ζωή του ήταν ποιομένη με προσευχή και η διακονία του όλη πρόδιδε ένα γερό θεμέλιο χρισμένου επάνω στην προσευχή.

Η ημέρα της επίσκεψής του, όπως την αποκαλεί ο ίδιος, έλαβε χώρα την άνοιξη του 1904.

«Ήμουνα ξαπλωμένος στο κρεβάτι όταν ξαφνικά ένιωσα μια δόνηση. Όλο το σώμα μου άρχισε να τρέμει. Σηκώθηκα και γονάτι-

σα δίπλα στο κρεβάτι μου. Αισθάνθηκα να σηκώνομαι ψηλά και τα χείλη μου να ψελίζουν εκφράσεις που δεν μπορώ να τις περιγράψω. Ένα κύμα χαράς πλημμύρισε την καρδιά μου».

Το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς ο Evan μαζί με άλλους νέους παρακολούθησε ένα πνευματικό συνέδριο. Στο συνέδριο αυτό ο Θεός του αποκαλύφθηκε με ένα πολύ ζωντανό τρόπο. Στο τέλος της συνάθροισης, και όταν ο ομιλητής φώναξε δυνατά «ω, Κύριε ταπεινώσε μας», ο Evan άρχισε να κλαίει και να παρακαλεί τον Κύριο να τον ταπεινώσει. Ήρθε τότε το Πνεύμα το Άγιο μέσα και του αποκάλυψε την «αγάπη του σταυρού». Αργότερα, αυτό έγινε το κύριο θέμα σε κάθε κήρυγμά του, η αγάπη του Χριστού που εκδηλώθηκε σε όλο το μέγεθός της με το σταυρικό θάνατό Του. Ένα βάρος για χαμένες ψυχές άρχισε να του βαραίνει την καρδιά και να τον συνθλίβει κυριολεκτικά. Λίγο αργότερα είδε ένα όραμα, είδε τη χώρα του να σηκώνεται ψηλά στον ουρανό. Στο στενότερο φίλο του, με τον οποίο συμμερίστηκε το όραμά του, είπε, «σε λίγο θα δούμε μια από τις μεγαλύτερες αναζωπυρώσεις που έζησε ποτέ η πατρίδα μας γι' αυτό πρέπει να συντονίσουμε μια μικρή ομάδα που θα πάει να κηρύξει το Ευαγγέλιο σε όλη τη χώρα.

Ο πρώτος του σταθμός μετά από οδηγία του του Αγίου Πνεύματος, ήταν η γενέτειρά του, ο τόπος που γεννήθηκε. Η διακονία του

Εναν ξεχώριζε για την ευαισθησία που τον διέκρινε στην οδηγία του Αγίου Πνεύματος από κάθε άλλο Χριστιανό που ζει στις μέρες μας». Μια άλλη, είπε, «έχει επάνω του κάτι το θεϊκό. Δεν είναι η μόρφωση ή η προσωπικότητα, αυτά που κάνουν ξεχωριστή τη φυσιογνωμία του. Είναι η τέλεια παραχώρησή του στον Θεό. Κινείται όταν ο Θεός τον οδηγεί.

Όταν συνάντησε τον αδελφό του, τον καιρέτησε λέγοντας, «Μια μεγάλη αναζωπύρωση έρχεται στην Ουαλία». Ως την ώρα εκείνη ο Εναν δεν ήξερε ποιος ήταν ο ρόλος του μέσα στο σχέδιο του Θεού για την Ουαλία. Ήταν όμως πρόθυμος να παίξει ακόμη και τον πιο ταπεινό ρόλο που ο Θεός θα του ανάθετε αρκεί να ήταν απ' Αυτόν. Ζήτησε άδεια από τον ποιμένα μιας τοπικής εκκλησίας να του επιτρέψει να κάνουν συμπροσευχή μετά το πέρας της συνάθροισης. 16 άτομα και ένα μικρό κοριτσάκι ήρθαν στη συγκέντρωση. Όμως ο Εναν δεν έπαυσε να πιστεύει πως η Ουαλία θα ζούσε σε λίγο τη μεγαλύτερη αναζωπύρωση που είχε γνωρίσει ποτέ στην ιστορία της. Δε φαντάστηκε πως η ταπεινή εκείνη αρχή θα αποτελούσε την αρχή της δυναμική και αξέχαστης αναζωπύρωσης της Ουαλίας.

Και ενώ οι συγκεντρώσεις συνεχίζονταν κάτι το θαυμαστό συνέβηκε που δεν άργησε να πέσει στην αντίληψη των κατοίκων της πόλης εκείνης. Στις 6 Νοεμβρίου, το βράδυ, 60 νέοι ήρθαν στη συνάθροιση και έδωσαν την καρδιά τους στο Χριστό. Το γεγονός διέγειρε το ενδιαφέρον της πόλης και σιγά-σιγά ο κόσμος άρχισε να παρακολουθεί τις συναθροίσεις και η αίθουσα να γεμίζει ασφυκτικά κάθε βράδυ ενώ η προσευχή συνέχιζε μέχρι τις 3 το πρωί. Δεν πέρασε πολύς καιρός και όλη η πόλη μεταβλήθηκε σε έναν κύκλο προσευχής.

Το κήρυγμα του Εναν ήταν απλό αλλά δυναμικό. Μιλούσε πάντα για την «Εκκλησία, το σώμα του Χριστού» και μιλούσε με πόνο ψυχής γιατί ήξερε πως για να 'ρθει η αναζωπύρωση έπρεπε πρώτα οι πιστοί να τακτοποιηθούν με το Θεό για να μπορέσει το Άγιο

Πνεύμα να δουλέψει μέσα από τη ζωή τους στον έλεγχο των αμαρτωλών. Συχνά αναφερόταν στο αίμα του Χριστού που χύθηκε στο σταυρό του Γολγοθά για τη λύτρωση του αμαρτωλού. Κάθε κήρυγμά του ήταν εμπνευσμένο από το Θεό. Το Πνεύμα το Άγιο ερχόταν επάνω του, σηκωνόταν στα πόδια του και έδινε το μήνυμα με πολύ ζωντανό και δυναμικό τρόπο που έκαμνε χιλιάδες άντρες και γυναίκες να μετανοούν και να ζητούν άφεση των αμαρτιών τους. Η παρουσία του Θεού ήταν ζωντανή σε κάθε συνάθροιση. Ποια ήταν τα αποτελέσματα που είχε η αναζωπύρωση στη χώρα; «Πολύ πρακτικά» κατά τη γνώμη των εφημερίδων που κυκλοφορούσαν τον καιρό εκείνο. Η Βιβλική εταιρεία ανήγγειλε ότι στο διάστημά της οι πωλήσεις των Γραφών τριπλασιάστηκαν. Τα καταστήματα δεν προλάβαν να τροφοδοτούν τα ράφια τους με Γραφές και Καινές Διαθήκες. Ο αριθμός των συμπροσευχών αυξήθηκε. Ανθρακωρυχεία, σταθμοί τρένων και άλλα μέρη, που δεν μπορεί να τα φανταστεί κανείς, μεταβλήθηκαν σε οίκους προσευχής. Τα σινεμά έκλεισαν, τα μπαρ δεν λειτουργούσαν. Χωρισμένα αντρώγυνα ξαναέσμιξαν, οικογένειες αποκαταστάθηκαν. Η σφραγίδα των Πράξεων των Αποστόλων ήταν φανερή σε όλο το διάστημα της αναζωπύρωσης.

Στην ερώτηση ποιο ήταν το μυστικό που έφερε την αναζωπύρωση στην Ουαλία, ο αδελφός Εναν απάντησε, «εργαστήκαμε πολύ και υπακούσαμε». Είπε και κάτι άλλο, «μην προσεύχεσαι για κάτι το δυναμικό να γίνει στη ζωή σου αν πρώτα δεν είσαι έτοιμος να ερευνησεις βαθειά την καρδιά σου και να εξομολογηθείς την αμαρτία σου».

Ένα χρόνο αργότερα ο αδελφός Εναν αποσύρθηκε από τη διακονία και επιδόθηκε στην προσευχή μέχρι την ημέρα του θανάτου του, το 1951.

Εν τω μεταξύ οι φλόγες της Πεντηκοστής μεταδόθηκαν σε μια ταπεινή αποθήκη της οδού Azusas του Los Angeles με πρωτοπόρο έναν Νέγρο πιστό, τον αδελφό Seymour.

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλεσγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

συνέχεια

Η φήμη του συνήθως προπορευόταν της άφιξής του όταν επισκεπτόταν κάποιο μέρος. Σε μια περίπτωση, όταν το πλοίο του ξεπαρκάρησε σ' ένα από τα νησιά του Ειρηνικού, κήρυξε και προσευχήθηκε για τους ασθενείς μέχρι την ώρα που θα αναχωρούσε από το λιμάνι. Ήταν ακούραστος και ο ζήλος του να βοηθήσει αυτούς που είχαν ανάγκη, μεγάλος.

Όταν έφθασε για πρώτη φορά στην Παλαιστίνη ήταν τελείως άγνωστος. Δεν πέρασαν παρά μόνο λίγες μέρες και άρχισε να κηρύττει και να προσεύχεται για τους αρρώστους. Στο όρος των Ελαιών είχε μερικές ευλογημένες συναθροίσεις και αρκετοί πληρώθηκαν με Πνεύμα Άγιο όπως την ημέρα της Πεντηκοστής. Όλη η περιοχή ξεσηκώθηκε σε σημείο που αναχώρηση του τραίνου για τη διαδρομή Ιερουσόλυμα και Χάιφα καθυστέρησε για να τελειώσει το κήρυγμά του στο πλήθος που ήρθε να τον ακούσει.

Ο Smith Wigglesworth 87 ετών

Στο ταξίδι του στην Αίγυπτο σε όλη τη διαδρομή συζητούσε με επίσημα πρόσωπα, μη Χριστιανούς, που όταν έφτασαν στην Αλεξάνδρεια τον πήραν να φάει μαζί τους για να συνεχίσουν τη συζήτηση γύρω από τα πράγματα του Θεού. Για την επίσκεψή του στους Αγίους Τόπους αστειεύτηκε λέγοντας, «νομίζω είμαι ο πρώτος Εθνικός ιεροκήρυκας που οι Ιουδαίοι έδωσαν κάποια χρηματική προσφορά». Ο Θεός εργαζόταν μαζί του είτε βρισκόταν επάνω σε κάποιο τρένο είτε στο κατάρωμα κάποιου πλοίου. Να, τι αφηγείται ο ίδιος:

«Θυμάμαι καθώς ταξίδευα προς το Cardiff της Νότιας Ουαλίας. Σε όλο το διάστημα του ταξιδιού μου προσευχόμουν. Το βαγόνι ήταν γεμάτο κόσμο. Οι φωνές τους και τα γέλια τους δε μου έδιναν την ευκαιρία να τους πω μια λέξη για τον Κύριό μου. Ήθελα να είμαι έτοιμος για να πάω κατευθείαν στη συνάθροιση. Στο διάδρομο, καθώς επέστρεφα πίσω στη

θέση μου, ένας άνδρας πετάχτηκε από το κάθισμά του και είπε, «Κύριε, με κάνει να νιώθω πολύ αμαρτωλός» και έπεσε στα γόνατά του. Σε λίγο όλοι στο βαγόνι άρχισαν να με ρωτούν, «ποιος είσαι; τι είσαι; μας κάνεις να νιώθουμε ένοχοι». Ήταν μια μεγάλη ευκαιρία που μου έδινε ο Θεός νάστε βέβαιοι πως την εκμεταλλεύτηκα όσο καλύτερα μπορούσα και ήξερα. Αποτέλεσμα να γεννηθούν στη βασιλεία του Θεού πολλές ψυχές μέσα στο βαγόνι εκείνο.

Στο δρόμο για την Αυστραλία έγραψε: «Άρχισα να εργάζομαι ήσυχα ανάμεσα στους επιβάτες ομολογώντας για τη μεγάλη δύναμη του Θεού. Βρήκα πως ο τρόπος αυτός ήταν πολύ πειστικός. Σε λίγο τα νέα μεταδόθηκαν από στόμα σε στόμα και η πόρτα της ευκαιρίας άνοιξε. Ένας κύριος με τη γυναίκα του, που φαινόταν να είναι πολύ πλούσιοι ταξίδευαν πρώτη θέση. Ο υπηρέτης τους με τη γυναίκα του δεύτερη θέση.

Είχαμε συναθροίσεις πρωί και βράδυ που τις διεύθυνε ο επίσκοπος της Βομβάης. Ήταν πολύ καλές. Μετά από μια πρωινή συνάθροιση ο επίσκοπος κι εγώ συζητήσαμε γύρω από τη διακονία μου και έδειξε μεγάλο ενδιαφέρον για το έργο μου.

Μετά τη βραδυνή συνάθροιση ο υπηρέτης του ζεύγους και η γυναίκα του με ζήτησαν να με βρουν για να μου πουν πως η κυρία τους ήταν πολύ άρρωστη. Ο γιατρός που την κούραρε τους έδωσε την πληροφορία αυτή. Ο υπηρέτης τής μίλησε για μένα κι εκείνη ζήτησε να με δει. Ήταν πράγματι πολύ άρρωστη και επηρεασμένη από τις διδασκαλίες της Χριστιανικής Επιστήμης, που δεν μπόρεσαν όμως να τη βοηθήσουν και την είχε καταλάβει ένας μεγά-

λος φόβος. Της είπα πως δεν ήξερα καμιά άλλη αρχή από τον Ιησού που αυτή όμως δεν ήξερε καθόλου. Προσευχήθηκα μαζί της, έβαλα τα χέρια μου επάνω της και επιτήμησα το δαιμόνιο της ασθένειας στο όνομα του Ιησού. Ο πυρετός έπεσε αμέσως. Σήμερα το πρωί ψάχνει να βρει τη σωτηρία της μέσα από το Λόγο του Θεού. Είναι τώρα επάνω στο κατάστρωμα γεμάτη ζωή. Είχα την ευχαρίστηση να μιλήσω στον υπηρέτη με τη γυναίκα του για τη δική τους σωτηρία».

Ο γαμπρός του, ο James Salter, αναφέρει για το Smith: «Ταξίδευε για την Αυστραλία. Επάνω στο κατάστρωμα του γιγαντιαίου υπερωκεανίου με τους χιλιάδες επιβάτες, ο Smith φαινόταν πολύ μόνος. Καθώς το πλοίο άφηνε το λιμάνι, ύψωσε τη φωνή του σε μια σειρά από επανειλημένα αλληλούσια, σε καθαρή και έντονη φωνή που πρώτη φορά άκουγα. Εξέπληξε τους επιβάτες του πλοίου και τον καπετάνιο που έκανε το παρακάτω σχόλιο, «αυτός ο άνθρωπος έχει ασαλένιους πνεύμονες». Ήταν στο ίδιο πλοίο που του ζήτησαν να πάρει μέρος σε ένα κονσέρτο. Τους παρακάλεσε να τον αφήσουν τελευταίο στο πρόγραμμά τους. Όταν ήρθε η σειρά του να ψάλλει έδωσε το υμνολόγιο στην πιανίστα η οποία όμως του είπε πως δεν μπορούσε να τον συνοδεύσει. Αυτό δεν πήραξε καθόλου το Smith. Έψαλε το σόλο του, έναν ύμνο που ύψωνε το πρόσωπο του Χριστού. Το κονσέρτο μετατράπηκε σε συνάθροιση προσευχής και σωτηρίας ψυχών. Ο χώρος που προγραμματίστηκε να ακολουθήσει το κονσέρτο ματαιώθηκε».

συνεχίζεται

Το περιοδικό συντηρείται αποκλειστικά από τις συνδρομές των αδελφών.

Κάθε προσφορά είναι ευπρόσδεκτη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

γύρω από την Επικαιρότητα

Α. Γιατί πρέπει να προσευχόμαστε για τους θρησκευτικούς ηγέτες;

Σαν χριστιανοί πρέπει να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους κι άλλο τόσο τους ηγέτες της ορθόδοξης ανατολικής εκκλησίας, που είναι κοντά μας. Δεν ανήκουμε σ' Εκείνους «που δεν τρέμουν να βλασφημούν τ' αιδιώματα» (Β' Πέτρου Β:10). Αν ο απόστολος Παύλος αστόχησε λέγοντας τον αρχιερέα: «ο Θεός μέλλει να σε χτυπήσει, τοίχε ασβεστωμένε...» (Πράξεις ΚΓ' 3), πόσο κι εμείς θ' αστοχήσουμε, αν κρίνουμε αντί να προσευχόμαστε για τους ηγέτες και της παραπάνω φωτογραφίας

Β. Από πότε η αστυνομική ταυτότητα;

Η Ελλάδα του Σωκράτη, του Μ. Αλεξάνδρου, του εμπνευστή της Δημοκρατίας του Περικλή, των ηρώων του 1821... δεν γνώριζε τι θα πει ταυτότητα με θρήσκευμα ή χωρίς θρήσκευμα. Το θρήσκευμα πρωτοεμφανίστηκε στην ταυτότητα κατά τον κυβερνήτη Μεταξά (1936-1940). Μάλιστα, το θρήσκευμα ήταν τυπωμένο, δηλαδή δεδομένο ότι είσαι χριστιανός ορθόδοξος. Δεν σε ρωτούσαν αν είσαι ορθόδοξος ή όχι. Ποιος τολμούσε να πει ότι δεν είναι Χριστιανός Ορθόδοξος.

Κατά την Γερμανική κατοχή οι ταυτότητες εκδόθηκαν Ξανά στην Ελληνική και γερμανική γλώσσα για να ανακαλύπτουν οι Γερμανοί τους Εβραίους από το θρήσκευμά τους.

Στην εποχή του Μεταξά το θρήσκευμα τυπωμένο... ορθόδοξο!

Γ. Μήπως πρέπει ν' ακουστεί η φωνή της πλειοψηφίας;

Μερικοί, λένε στην Ελλάδα το 97% είναι ορθόδοξοι. Άρα, γιατί η μειονότητα των 3% να επιβάλλει τη γνώμη της; Ποτέ η μειονότητα δεν κίνησε τέτοιο θέμα. Η ελληνική κυβέρνηση δεν «πήρε εντολή» από το 3% της «μειονότητας» αλλά από την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Είναι απλό να καταλάβουμε ότι η ταυτότητα πρέπει να γνωστοποιεί το πρόσωπο κι όχι να διακρίνει το πρόσωπο θρησκευτικά, κοινωνικά...

Η Ελλάδα μας ή θα είναι ολοκληρωμένα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή όχι. Ενόςω είναι στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα αποτελεί το 1,5% των Ευρωπαίων. Από τα 670 εκατομμύρια Ευρωπαίων, 10 εκατομμύρια

Ταυτότητα γερμανική κατοχής γι' ανίκνευση Εβραίων.

είναι Έλληνες ορθόδοξοι. Άρα η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν είναι ούτε 3%. Μα η αρχή προσασία Δ.Π. χαρακτήρα δεν λειτουργεί με ποσοστά!

Σήμερα, σε καμιά χώρα στην Ευρώπη δεν αναγράφεται θρήσκευμα στις ταυτότητες.

Δ. Γιατί να μην έχουμε δικαίωμα να γράφουμε το θρήσκευμα στην ταυτότητα;

Ενώσω η Πολτεία χρειάζεται την ταυτότητά σου, για να γνωρίζει ποιος είσαι και της αρκούν τα στοιχεία που γράφει, κάθε άλλο στοιχείο θα είναι περιττό. Βέβαια εσύ, αν θέλεις να εκφράσεις το θρήσκευμά σου, την ομολογία σου, μπορείς να το κάνεις με πολλούς τρόπους που επιτρέπει το Σύνταγμα. Δεν μπορούμε να επιβάλλουμε την θρησκευτική μας ιδεολογία στην Πολιτεία. Τόσοι ήρωες της πίστης π.Χ. και μ.Χ. με πολλούς άλλους τρόπους ομολόγησαν την πίστη τους. Εξάλλου δεν επιμένουν να μπει στο θρήσκευμα χριστιανός, αλλά το δόγμα τους π.χ. Χριστιανός Ορθόδοξος ή Χριστιανός Καθολικός... Μ' αυτόν τον τρόπο η ταυτότητα δογματίζει και χωρίζει τους ανθρώπους σε κατηγορίες. Ο Μητροπολίτης της Ζακύνθου δήλωσε: «Εγώ δεν χρειάζομαι το χωροφύλακα για να πιστοποιήσει την πίστη μου».

Ήρθε η ώρα

Ήρθε η ώρα να μη λέμε στα... μπαλκόνια «παιδιά

πάρτε πάνω σας την υπόθεση των ταυτοτήτων, πάρτε τα λάβαρα και τις σημαίες», αλλά να λέμε «παιδιά, νειάτα, πάρτε το Ευαγγέλιο του Χριστού και κηρύξτε το σ' όλο τον κόσμο...».

Ήρθε η ώρα να μη διαφημίζουμε σε συγκεντρώσεις «Ορθοδοξία ή θάνατος» αλλά «Χριστός ή θάνατος».

Ήρθε η ώρα να γκρεμίσουμε τους θρησκευτικούς τοίχους και να κτίσουμε χριστιανικά γεφύρια!

Ήρθε η ώρα να θυμηθούμε ότι η Ελλάδα δεν μεγαλούργησε όταν είχε τις ταυτότητες αλλά πολύ πριν...

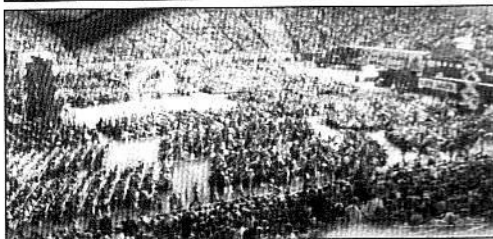
Ήρθε η ώρα ν' αγαπήσουμε όλο τον κόσμο. Να σταματήσει κάθε μίσος και να σεβαστούμε εκείνους που διαφέρουν θρησκευτικά με μας.

Ήρθε η ώρα να ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΣ... Να γονατίσουμε μπροστά στον Εσταυρωμένο και να επιστρέψουμε στις ρίζες μας, στους πρώτους χριστιανούς, που ήξεραν και κήρυτταν «Χριστόν και τούτον εσταυρωμένο». Ας μην αμαρτήσουμε σαν τον Δαβίδ (Α' Χρον. 21:1) συγκεντρώνοντας λαό για να επιδείξουμε δύναμη ανθρώπινη! Ας μην ξεχνάμε, ότι «ουκί διά δυνάμεως ουδέ διά ισχύος, αλλά διά του Αγίου Πνεύματος λέει ο Κύριος των Δυνάμεων» Ζαχ. Δ' 6

Χ.Ι.Σ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

**ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ
ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ ΤΩΝ «ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»
ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΟ 2000**

Αδελφοί από 150 χώρες του κόσμου συγκεντρώθηκαν στην Ιντιανάπολη της πολιτείας της Ιντιάνα της Αμερικής με σκοπό να προσευχηθούν για τον κόσμο και να ζητήσουν την ευλογία του Θεού για την 3η χιλιετία.

Στο συνέδριο παρευρέθηκαν εργάτες του Ευαγγελίου που εκπροσώπησαν τις χώρες και τις εκκλησίες τους οι οποίες είναι μέλη της παγκόσμιας οικογένειας των εκκλησιών των «Συνάξεων του Θεού».

Ο αδ. Dr Yogi Cho ποιμένας της μεγαλύτερης εκκλησίας του κόσμου από τη Σεούλ Κορέα (που τώρα έχει 700.000 μέλη) είναι ο πρόεδρος αυτής της παγκόσμιας οικογένειας.

Ο αδ. Cho αναφέρθηκε στις προσωπικές εμπειρίες που είχε στο παρελθόν με τον Κύριο μέσα στη διακονία.

Συμμερίστηκε τις θεραπείες που είχε από το Θεό και τις ευλογίες που έλαβε με

την προσευχή.

Υπήρχαν πάρα πολλοί εργάτες που διακόνησαν τα βράδια στις κύριες συναθροίσεις που γινόταν (στο RCA Dome), στο θολωτό κλειστό στάδιο της Ιντιανάπολης, χωρητικότητας 60.000 θέσεων.

Η υμνωδία, η λατρεία προς το Θεό ήταν μοναδικές σε ευλογία και ποικιλία ύμνων, συγκροτημάτων και εθνοκοιτίων.

Μια από τις καλύτερες χορωδιακές παρουσίες ήταν αυτή της (Teen challenge) «Πρόκληση στα νιάτα» που αποτελούνταν από 900 νέους και νέες πρώην ναρκομανείς.

Μας ευλόγησαν με την ένθερμη δυναμική υμνωδία-λατρεία. Έψαλλαν με τόση δύναμη που ήταν σαν να φυσούσε ένας δυνατός άνεμος ευλογίας και χρίσματος του Αγίου Πνεύματος.

Υπήρχε νησιεία και προσευχή για όλα τα έθνη. Έγινε προσευχή για κάθε ήπειρο ξεχωριστά, μπροστά σε μια μεγάλη υδρόγειο σφαίρα καθώς οι υπεύθυνοι εργάτες των διαφόρων περιοχών στάθηκαν γύρω από αυτή και έγινε προσευχή για τις διάφορες ανάγκες και αιτήματα. Έγινε ιστορική αναδρομή για την Πεντηκοστή, την αναζωπύρωση και την έκχυση του Αγίου Πνεύματος στην «Αζούσα».

Το θέμα του συνεδρίου ήταν «Διά του Πνεύματός μου», όχι με ανθρώπινη δύναμη αλλά με τη δύναμη του Θεού.

Δόθηκε έμφαση στην προσευχή και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Ακούστηκαν νέα από την παγκόσμια διακονία βοήθειας σε φτωχούς και πρόσφυγες. Συγκεντρώθηκαν χρήματα από τις εισφορές που έγιναν στην διάρκεια των συναθροίσεων, για χώρες όπως η Κίνα, περίπου 15.000.000 δρχ. για την αγορά των Αγίων Γραφών.

Τις τελευταίες δύο ημέρες του Συνεδρίου έγιναν συγκεντρώσεις για την κάθε ήπειρο ξεχωριστά. Εμείς βρεθήκαμε στις συναθροίσεις που έγιναν με τους Ευρωπαϊούς αδελφούς.

Η λατρεία ήταν θαυμάσια ιδιαίτερα όταν ψάλλαμε όλοι μαζί τον ύμνο «Παραδίνομαι Ιησού Χριστέ».

Αυτό που μας άγγιξε ήταν τα νέα για την κρίσιμη κατάσταση στη Βουλγαρία. Συγκεκριμένα ο αδελφός Βίκτορ Βίρτσεφ συμμερίστηκε την οικογενειακή δοκιμασία που πέρασαν τον τελευταίο καιρό, όταν απαγωγείς απήγαγαν τον 14χρονο γιο του δυο φορές, αφού έπρεπε να πληρώσει τα λύτρα που του ζητήθηκαν.

Η συνάθροιση έκλεισε αφού πιάσαμε τα χέρια μας για μια ενωμένη προσευχή.

Υπήρχε ένας μεγάλος εκθεσιακός χώρος, όπου υπήρχν περίπτερα με χριστιανικά βιβλία, ιεραποστολές απ' όλο τον κόσμο και πάρα πολλά περίπτερα Βιβλικών Κολλεγίων και Θεολογικών πανεπιστημίων ανωτέρων σπουδών των εκκλησιών της Πεντηκοστής.

Ηλίας Χ' Έλευθερίου

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΜΕ και ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ για τα παρακάτω παιδιά που πέτυχαν σε Ανώτερες και Ανώτατες Σχολές της χώρας μας: Δημόπουλος Σπύρος, Ιωάννα Ασαρίδου, Ελένη Παπαλουκά, Νικολέττα Σιδηροπούλου, Αναστασία Χατζή, Ρούλα Βουρδουλάκη, Ιωάννης Μεγαλιός, Σταθοπούλου Κική, Γερολύμου Πελαγία.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΤΑΝΖΑΝΙΑ

Στις 12/9/2000 μέχρι τις 21/10/2000 ο Θεός μας οδήγησε μια ομάδα τεσσάρων κοριτσιών στην μακρινή μας Τανζανία, χώρα της Ν.Α. Αφρικής.

Σκοπός μας ήταν η ενίσχυση με όποιο τρόπο μπορούσαμε των εκεί αδελφικών εκκλησιών και συγκεκριμένα στην πόλη Mostri, όπου διακονούν ο αδ. Γιάννης Περιάλης με τη γυναίκα του Ursula και την οικογένειά τους. Από την πρώτη στιγμή οι αδελφοί μας ζέσταναν με την αγάπη και τη φροντίδα τους κι έγιναν για μας ένα καλό παράδειγμα με τη ζωή τους.

Το πρόγραμμα της ημέρα περιελάμβανε επισκέψεις σε ορφανοτροφεία που μαζί με τα παιδιά παίζαμε, ζωγραφίζαμε και μοιραζόμασταν ιστορίες της Αγίας Γραφή. Στην ίδια πόλη υπήρχαν και δύο "σπίτια με παιδιά του δρόμου" που οι γονείς τους τα είχαν κακοποιήσει και διώξει από το σπίτι, αλλά βρήκαν αγάπη και φροντίδα στο σπίτι της ιεραποστολής. Τα επισκεφτήκαμε και δώσαμε κάποιο πρόγραμμα. Συμμετείχαμε σε συναθροίσεις σε διάφορα χωριά με ιθαγενείς αδελφούς, μαζεμένοι σε καλαμένινες καλύβες και νιώσαμε ότι αν και τόσο διαφορετικοί σε χαρακτηριστικά και τρόπο ζωής είχαμε κάτι κοινό: «τον ίδιο πατέρα και το ίδιο αίμα του Χριστού να μας καθαρίζει». Ας προσευχόμαστε ο Θεός να ευλογήσει τη χώρα αυτή που υποφέρει από λειψυδρία και κάθε προσπάθεια για την εξάπλωση του Λόγου Του.

Κ. Κοκτσίδου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Α) Συνέδριο Νεολαίας στην Λεπτοκαρνά
Η Επιτροπή Νεολαίας της Συνόδου της

Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας με τις ευλογίες και τη χάρη του Θεού πραγματοποίησε και φέτος το Πανελλαδικό Συνέδριο Νεολαίας στις 21-23 Απριλίου 2000 στη Λεπτοκαρυσά Πιερίας. Υπήρχε μεγάλη συμμετοχή από νέους αδελφούς που έμειναν στον όμορφο κώρο του Ξενοδοχείου Ποσειδών Παλλάς, όπου και έγινε το Συνέδριο.

Το θέμα του Συνεδρίου ήταν «η Νεολαία μπροστά στη νέα χιλιετία» και ομιλητής ο αδελφός Δαβίδ Γκραντ.

Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου είχαμε την ευκαιρία να συμπροσευχηθούμε και να λατρεύσουμε όλοι μαζί τον Θεό. Ορισμένες Νεολαίες Εκκλησιών έψαλλαν στον Κύριο, άλλοι νέοι ομολόγησαν πως γνώρισαν τον Θεό και τι ο Θεός έκανε στη ζωή τους. Κάποιοι άλλοι έφεραν καιρετισμούς από τις Εκκλησίες τους. Και όλοι μαζί απολαύσαμε την κοινωνία πρώτα με το Θεό αλλά και μεταξύ μας. Ο Θεός μας ευλόγησε και φέτος πλούσια. Τον ευχαριστούμε που πάντα απλόχερα μας προσφέρει τις ευλογίες του με ένα δικό του ξεχωριστό και θαυμαστό τρόπο.

Β) Στο Πόρτο Ράφτη

Ευχαριστούμε το Θεό για την κατασκίνωση Νεολαίας που έγινε στο Πόρτο Ράφτη στις 20-24 Ιουλίου 2000. Όλοι οι ομιλητές μας ξενάγησαν μέσα στο Λόγο του Θεού με διάφορα θέματα που κεντρικό στόχο είχαν: πώς να υπηρετήσουμε τον Κύριο στη ζωή μας. Ορισμένοι νέοι πήραν την απόφαση ν' αφιερωθούν στην υπηρεσία του Ευαγγελίου κι άλλοι ανανέωσαν την σχέση τους με τον Κύριο.

Γ) Στο Πλατανόδασος Κατερίνης

Το Σάββατο, την 1 Ιουλίου 2000, αδέρφια από διάφορα μέρη της Ελλάδας μαζεψήκαμε στην όμορφη περιοχή του Νομού Πιερίας στο «Πλατανόδασος» κοντά στο χωριό Σβωρόνιο. Όλη την ημέρα από το πρωί μέχρι το απόγευμα απολαύσαμε την αδελ-

φική αγάπη και κοινωνία μέσα στην παρουσία του Θεού. Όλοι μαζί λατρεύσαμε τον Θεό και δοξάσαμε το Άγιο Όνομά Του και τον ευχαριστήσαμε για τις ευλογίες του. Τα μηνύματα μέσα από το Λόγο του Θεού από διάφορους εργάτες, οι καιρετισμοί και τα νέα άγγιξαν την καρδιά μας. Ιδιαίτερα χαρήκαμε για μερικά αδέρφια από την Αλεξάνδρεια και την Θεσσαλονίκη που Βαπτίστηκαν στο νερό. Το Άγιο Πνεύμα άγγιξε τις καρδιές όλων μας στην προσευχή μετά το μήνυμα: Ελάτε να κτίσουμε το θυσιαστήριό μας και ο Κύριος θα ρίξει την φωτιά Του.

Επιτροπή Νεολαίας

Α΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Η Σύνοδος των Α.Ε.Π.Ε. διοργάνωσε το Α΄ Συνέδριο για τις Οικογένειες των Εργατών. Το Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στο Πόρτο Ράφτη από 13-15 Ιουλίου 2000.

Ομιλητής ήταν ο ποιμένας δάσκαλος και ειδικός στο θέμα αδ. Melvin Johnson.

ΝΕΟ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

Ας προσευκόμαστε για το νέο έργο του Κυρίου στην Ξάνθη. Ο Κύριος ευλογεί το έργο Του. Αδέρφια από Κομοτηνή (αδ. Κυριάκος...) και Καβάλα... υποστηρίζουν το έργο. Με τον αδ. Τσαπατόλη Τάκη (ΗΠΙΑ) προσεύχονται κι ετοιμάζονται για τη λειτουργία ραδιοφωνικού σταθμού. Αδέρφια από Ξάνθη, Αρμενία, Ρωσία δοξάζουν το Θεό μαζί.

ΣΤΟ ΠΑΝΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Το Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Εκκλησιών Πεντηκοστής πραγματοποιήθηκε στο Ελσίνκι της Φινλανδίας από 9 έως 11 Αυγούστου 2000. Στο συνέδριο υπήρχε ζωντανή και δυναμική συμμετοχή από 30.000 αδέρφια από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Το θέμα ήταν: η ζωντανή εκκλησία.

Το Συνέδριο ήταν πολύ πετυχημένο κι ευλογημένο γιατί η παρουσία του Θεού ήταν αισθητή και τα μηνύματα των εργατών του Θεού, Μπόνκε, Aril Edwardsen, και άλλων ήταν πολύ χρισμένα.

Τα Νέα από τις διάφορες χώρες κι ιδιαίτερα τις ανατολικές συγκίνησαν τους συνέδρους.

Από την Ελλάδα είμαστα 29 αδέρφια από διάφορες εκκλησίες. Οι υμνωδοί μας, Ξενοφών Ιωαννίδης και Έφη Σακελλαρίου, διακόνησαν ενθουσιάζοντας το λαό του Συνεδρίου. Οι Έλληνες σύνεδροι τιμήθηκαν από το Συνέδριο και την Κυριακή πρωί ήταν προσκεκλημένοι στην Κεντρική, πιο μεγάλη εκκλησία της Φινλανδίας όπου οι υμνωδοί μας έψαλλαν και ο αδ. Λάμπης Σιδηρόπουλος έφερε μήνυμα ευαγγελίου. Μετά μ' άλλα αδέρφια από Σουηδία, Γερμανία, Αυστρία και 1.000 από την Εσθονία μας πρόσφεραν ένα όμορφο γεύμα στην αίθουσα της Εκκλησίας του Σάλεμ.

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΦΑΝΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ

Πρόσφατα ο R. Bonnke και οι συνεργάτες του επισκέφθηκαν την πόλη Jima, στην Αιθιοπία. Η Jima έχει περίπου 88 χιλιάδες κατοίκους από τους οποίους 90% είναι μουσουλμάνοι, 5% ορθόδοξοι και οι υπόλοιποι είναι άλλοι χριστιανοί (Ευαγγελική και Αποστολική Εκκλησία). Οι μουσουλμάνοι ηγέτες καλωσόρισαν και υποστήριξαν την ομάδα του R. Bonnke, ενώ αντίθετα η ορθόδοξη Εκκλησία

της Αιθιοπίας τους απειλυνσε.

Όταν άρχισε η συνάθροιση, πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε. Τα καλά νέα έπεσαν σε γόνιμο έδαφος, έτσι ώστε σε περισσότερες από 6 μέρες, οι μισοί περίπου κάτοικοι δέχτηκαν τον Ιησού σαν προσωπικό τους Σωτήρα.

Ο Λόγος του Θεού μετά από κάθε συνάθροιση επιβεβαιωνόταν με θαύματα. Πριν 4 χρόνια, ένας αθλητής, ο Adaman, τραυματίστηκε στη μέση και από τότε πονούσε συνεχώς. Αφού έγινε προσευχή για να θεραπευτεί, άρχισε να περπατά μπρος πίσω. Με δάκρυα στα μάτια ομολόγησε τη θεραπεία. Επίσης πολλοί τυφλοί είδαν και βρογχοκίστες εξαφανίστηκαν.

Τέτοιες ήταν οι ευλογίες και τα θαύματα, που ένας τοπικός ποιμένας είπε: «Ολόκληρη η Jima είναι κατακυριευμένη από το Ευαγγέλιο».

Η επόμενη πόλη σταθμός ήταν η Nazret, μια άλλη πόλη της Αιθιοπίας, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι ήταν μέλη της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Τα πάντα έγιναν για να εμποδιστεί αυτή η εκστρατεία. Τα προβλήματα άρχισαν κούλας από τη Γερμανία, όταν ο R. Bonnke δυσκολεύτηκε να βγάλει βίζα. Έπειτα, όταν όλη η ομάδα έφτασε στην Αιθιοπία, οι φανατικοί Θρησκευόμενοι είχαν διακηρύξει κάθε ελεύθερο τόπο «άγιο», έτσι ώστε να μην είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί για τις συναθροίσεις. Με αυτό το πρόβλημα, οι συναθροίσεις καθυστέρησαν μια μέρα.

Αργότερα, όταν τελικά στήνονταν η πλατφόρμα, ένας φανατικός ορθόδοξος έσκαψε ένα λάκκο και έθαψε μέσα σε μια νάρκη κοντά στην είσοδο. Έτσι κάποιος εργατής,

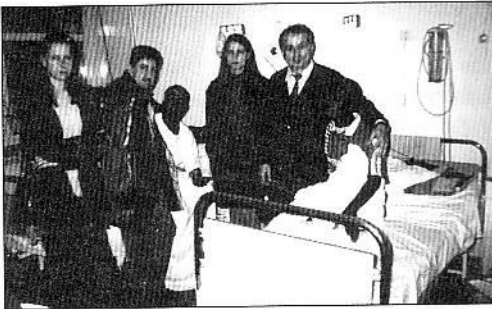
πάτησε πάνω στη νάρκη, η οποία εξερράγη και του ξέσκασε το πόδι. Μ' αυτό το ατύχημα, η συνάθροιση ξανααναβλήθηκε για μια μέρα.

Όταν όμως τελικά έγιναν οι συναθροίσεις, περίπου 146 χιλιάδες άνθρωποι άκουσαν το Λόγο του Θεού και πάνω από 52 χιλιάδες ομολόγησαν τον Κύριο σαν προσωπικό τους Σωτήρα.

Επίσης πολλά θαύματα έγιναν στην Nazret, όπως κάποιος θεραπεύτηκε από φρικτούς πόνους στη μέση και μια κοπέλα, η οποία για 30 χρόνια ήταν διανοητικά διασαλευμένη, και γι' αυτό τη μετέφεραν όλα αυτά τα χρόνια με δεμένα τα χέρια και τα πόδια με αλυσίδες, βρήκε τα λογικά της.

Τέλος, πολλοί μάγοι μετανόησαν και έφεραν όλα τα αντικείμενα μαγείας για να καούν δημόσια.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΟ ΝΟΣ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Η τηλεόραση και οι εφημερίδες πριν μήνες ανάφεραν για τέσσερις μετανάστες από Γκάνα και Σιέρα Λεόνε. Τέσσερα νέα παιδιά που για οικονομικούς λόγους έφυγαν απ' την πατρίδα τους για να 'ρθουν στην Ελλάδα. Ο λαθρέμπορος τους εγκατέλειψε στα κιονισμένα βουνά της Βουλγαρίας. Μετά από 30 μέρες πορείας στα βουνά τα πόδια τους μαύρισαν από τα κρυσπαγήματα. Οδηγήθηκαν στο Νοσοκομείο Κομοτηνής όπου τους ακρωτηρίασαν τα πόδια.

Ο Φρανκ Σεί μιλάει στην Εκκλησία Δράμας

Ο Φρανκ Σεί μίλησε απ' την τηλεόραση για την εμπιστοσύνη του στο Θεό που κατέπληξε όλους. Πολλοί άνθρωποι με πόδια και τσέπες γεμάτα χρήματα δεν έχουν το χαμόγελο και την ελπίδα του Φρανκ. Αδέλφια μας από την Καβάλα (φωτο), Κομοτηνή, Θεσσαλονίκη, Κατερίνη συμπαραστάθηκαν και στους τέσσερις δοκιμασμένους μετανάστες και ιδιαίτερα ο αδελφός μας Κυριάκος απ' την Κομοτηνή.

ΤΙ ΛΕΙ Ο ΠΑΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο Β' ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ

Πριν από ένα χρόνο, ο Πάπας Ιωάννης ο Β', έκανε την εξής δήλωση στο λόγο του: «Καλωσορίζω την αναζωπύρωση της εκκλησίας».

Η χαρισματική κίνηση μεταξύ των Καθολικών Εκκλησιών άρχισε το 1965 όταν ο καρδινάλιος Leo J. Suenens του Βελγίου ήρθε σε ρήξη με αυτούς που έλεγαν ότι «τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος είναι αποκλειστικά και μόνο για την πρώτη εκκλησία». «Τα χαρίσματα είναι για σήμερα», έλεγε ο καρδινάλιος. «Ίσως δεν τα βλέπετε αλλά ο Κύριος τα έχει για την εκκλησία». Πολλοί την διατύπωση αυτή του Καρδινάλιου, την εξέλαβα σαν προφητεία, γι' αυτό που επρόκειτο να λάβει χώρα δύο χρόνια αργότερα, το 1967.

Το 1969, μετά την χαρισματική κίνηση που έζησε η Καθολική Εκκλησία, η Θεολογική Επιτροπή των Επισκόπων της Αμερικής

έκανε την εξής δήλωση για τα χαρίσματα, «έχουν Βιβλικές βάσεις και η επίδρασή τους είναι ευεργετική σ' εκείνους που συμμετέχουν».

Στις 30 Μαΐου του 1998, την παραμονή της Κυριακής του Αγίου Πνεύματος, ο Πάπας Ιωάννης ο Β' κάλεσε όλες τις χαρισματικές κινήσεις σε συγκέντρωση στην Πλατεία του Αγίου Πέτρου της Ρώμης. Το πλήθος ξεπερνούσε τις 500.000. Στο λόγο του είπε και τα εξής σημαντικά: 1) «Όταν το Πνεύμα παρεμβαίνει, πολλά αξιοθαύμαστα συμβαίνουν που αφήνουν το ακροατήριο έκπληκτο», 2) «Σήμερα η εκκλησία απολαμβάνει αυτό που ο προφήτης Ιωήλ είπε: "Θέλω εκκείι το Πνεύμα μου εις πάσαν σάρκα" (Πράξ. 2:17). 3) «Σήμερα θα ήθελα να φωνάξω σε όλους που μαζεύτηκαν στην πλατεία του Αγίου Πέτρου "Ανοίξτε την καρδιά σας στα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Δεχθείτε τα χαρίσματα με ευγνωμοσύνη και υπακοή γιατί το Πνεύμα το Άγιο δε σταμάτησε ποτέ να τα δίνει στους πιστούς"».

ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΒΗΘΑΝΙΑ»

Τα παιδιά αφιερώνονται στον Κύριο

«Ζωγραφισμένοι στις παλάμες Του» ήταν το θέμα της φετινής παιδικής κατασκήνωσης. Η κατασκήνωση πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Σ.Α.Ε.Π.Ε. στις εγκαταστάσεις «Βηθανία» του Πόρτο Ράφτη Αττικής στο διάστημα 26 Ιουλίου μέχρι 5 Αυγούστου 2000.

Συμμετείχαν παιδιά ηλικίας 7 έως 14 ετών από διάφορες εκκλησίες που ανήκουν ή όσα στη Σύνοδο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το πρόγραμμα ήταν ποικίλο. Καθημερινά περιείχε βιβλικά μαθήματα, συναθροίσεις, ώρα προσευχής, ώρα με τους ομαδάρχες, μαθήματα χειροτεχνίας, θαλάσσια μπάνια, ψυχαγωγία, ομαδικά παιχνίδια κ.ά.

ΟΜΙΛΗΤΕΣ-ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Καθημερινά ο Αρχηγός της κατασκήνωσης παρουσίαζε μαθήματα σχετικά με την προσευχή (τι είναι προσευχή, πού, πώς, πότε, γιατί προσευκόμαστε, ποια η δύναμη της προσευχής κ.ά.). Ακολουθούσαν ασκήσεις εμπέδωσης.

Με πολύ προθυμία αποδέχτηκαν την πρόκλησή μας: ο αδερφός Αναστάσιος Ντίνος που έκανε τρία μαθήματα, ο αδερφός Χρ. Καραβάς που με τη σύζυγό του διακόνησαν στην υμνωδία και μετά ο αδερφός Χρήστος έφερε το Λόγο του Θεού στα παιδιά. Ο αδερφός Λάμπης Σιδιρόπουλος που ανέλαβε τη συνάθροιση της τελευταίας βραδιάς.

Η επίσκεψή τους ήταν πολύ ευλογημένη και η διακονία τους πραγματικά μας άγγιξε. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Σχετικά με τη μουσική έγιναν μαθήματα από τις: Ελένη Παπαλουκά και Κική Βαρσάμη. Βοήθησαν οι: Ελένη Βαρσάμη, Ειρήνη Αϊβαζίδου, Ραχήλ Μηνά.

Όσον αφορά τις χειροτεχνίες, τα παιδιά δούλεψαν διάφορες κατασκευές με τη βοήθεια των: Κατερίνα Μαρίνη, Δήμητρα Μηνά, Βιργινία Μπακούση και την καθοδήγηση της υπεύθυνης Κατερίνας Αϊβαζίδου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Πρώτα και περισσότερο από όλους ευχαριστούμε το Θεό για τις πλούσιες ευλογίες Του σε μικρούς και μεγάλους και για την προστασία Του σε όλη τη διάρκεια της κατα-

οσκίνωσης.

Κατόπιν, ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι πρόθυμα συμμετείχαν στην εύρυθμη λειτουργία και συντέλεσαν στο να γίνει η κατασκηνωτική περίοδος εποικοδομητική και ωφέλιμη για όλους.

Συγκεκριμένα ευχαριστούμε: *τους μάγισσες:* Χρυσούλα Ντίνου, Λάμπρο Γραβάνη, *τους ομαδάρχες:* Βιργινία Μπακούση (η νοσοκόμα της κατασκίνωσης), Ελένη Βαρσάμη, Κατερίνα Μαρίνη, Κατερίνα Αϊβαζίδου, Χρήστο Παπαλουκά, Γιάννη Παπαλουκά (υπαρχηγός), *τους μουσικούς:* Ελένη Παπαλουκά - Κική Βαρσάμη, *το βοηθητικό προσωπικό:* Δέσποινα Παπαϊωάννου, Αφροδίτη Κάλαρη, Κάση Τριανταφυλλίδη, Ειρήνη Αϊβαζίδου, Δήμητρα Μπνά, Ραχήλ Μπνά.

Επίσης, ευχαριστούμε πάρα πολύ το ζεύγος Γκούμα, η προσφορά του οποίου στην κατασκίνωση ήταν εξαιρετικά σπουδαία για πολλά χρόνια, για τα χρήματα που φέτος μας έστειλαν να κεράσουμε παγωτό στα παιδιά.

Γιώργος Ιορδανίδης
αρχηγός

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Περάσαμε υπέροχα, νιώθοντας καθημερινά την παρουσία του Θεού. Πολύ γρήγορα σχεδόν αμέσως γίναμε όλοι μια οικογένεια. Τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες και με αρχηγό τον ομαδάρχη τους βρήκαν το όνομα και το σύνθημά τους. Έτσι, συλλογικά συμμετείχαν σε όλες τις δραστηριότητες. Κάθε βράδυ οι καρδιές και τα στόματα άνοιγαν στη

λατρεία και τα χέρια υψώνονταν στην παρουσία του Θεού. Πολλά παιδιά ομολόγησαν ότι ο Θεός τους άγγιξε ή ότι αναγεννήθηκαν. Βέβαια η ευλογία ήταν μεγάλη και για μας.

Παρακάτω παραθέτουμε αυτούσιες τις εντυπώσεις ορισμένων παιδιών.

- *Ευχαριστώ το Θεό γι' αυτήν την κατασκίνωση και για τους ομαδάρχες γιατί ο Θεός με άγγιξε πραγματικά.*

Γ.Σ.

- *... Και φέτος για άλλη μία φορά είχα υπέροχες εμπειρίες. Σχεδόν κάθε φορά που μαζευόμασταν ο Κύριος μας άγγιξε πραγματικά. Οι παρέες που κάναμε ήταν καλές και πάντα ευχάριστε.*

Τ.Π.

- *Για άλλη μια χρονιά, η παρουσία του Κυρίου ήταν αισθητή. Ευλογηθήκαμε όλοι και νιώσαμε την καρδιά μας να γεμίζει με Άγιο Πνεύμα. Βέβαια εκτός απ' όλη την ευλογία περάσαμε καλά, το πρόγραμμα ήταν καλό, διασκεδάσαμε και παίξαμε...*

Κ.Τ.

- *Φέτος στην κατασκίνωση περάσαμε πάρα πολύ ωραία. Αισθανθήκαμε το χέρι του Θεού αρκετές φορές κοντά μας και καταλάβαμε ότι χωρίς το Θεό δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε!...*

Χ. & Α.

- *Στη Βηθανία είμαστε όλοι μια οικογένεια. Πέρασα υπέροχα όπως και πέρυσι. Αυτή η Κατασκίνωση είναι πολύ ευλογημένη. Όλοι αισθανθήκαμε την παρουσία του Θεού εδώ.*

Μ.Η.

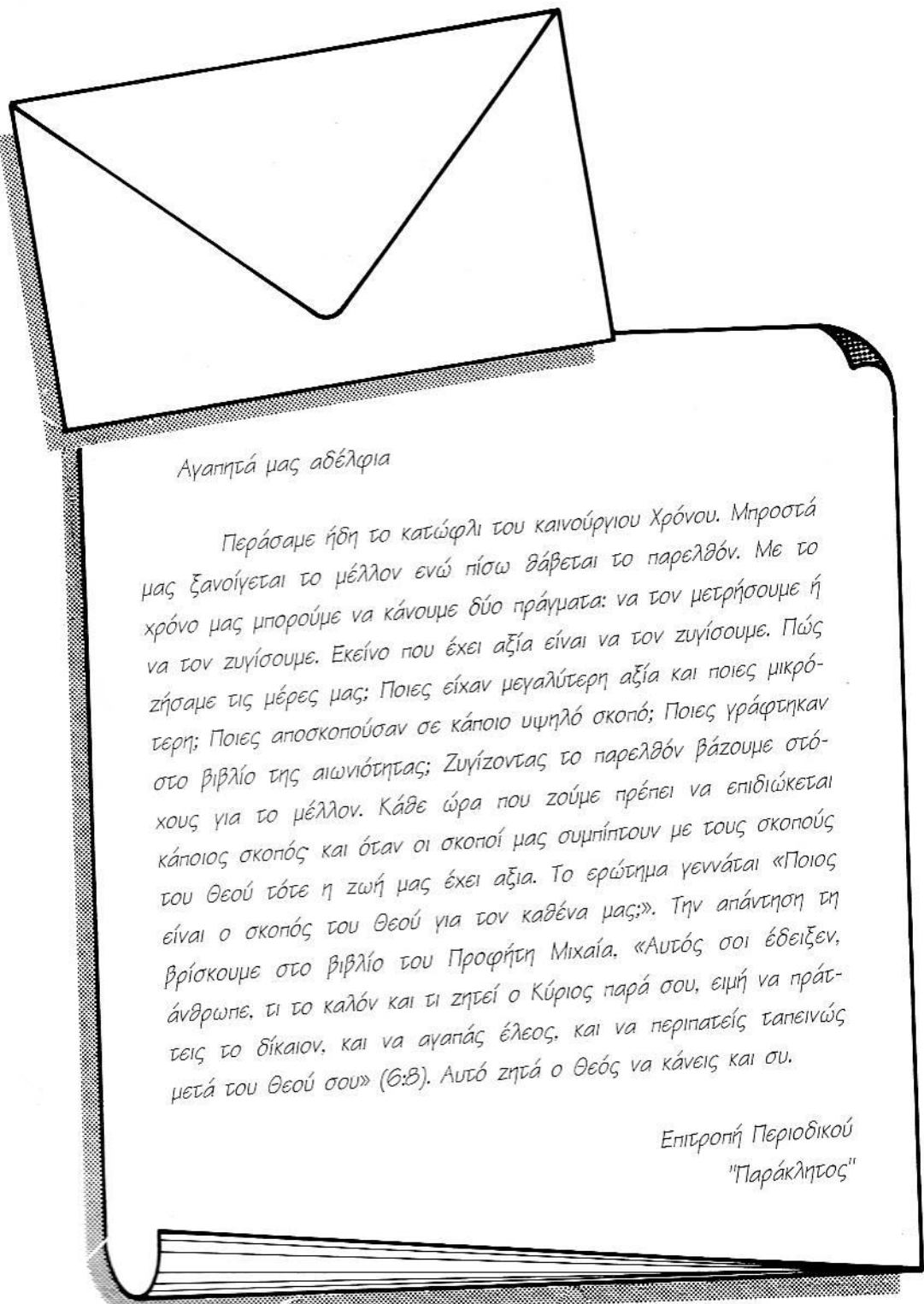
Επ' ευκαιρία
του Νέου Έτους
του Νέου Αιώνα
της Νέας Χιλιετηρίδας

Ε Υ Χ Ο Μ Α Σ Τ Ε

σ' όλους τους αναγνώστες μας και σ' όλο το λαό του Θεού

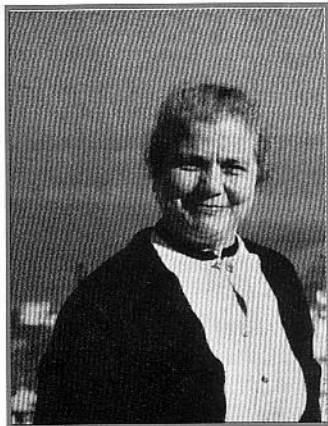
ΥΓΕΙΑ, ΕΥΤΥΧΙΑ, ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑ... ΚΑΙ ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ

Αγαπητά μας αδέρφια

Περάσαμε ήδη το κατώφλι του καινούργιου χρόνου. Μηροστά μας ξανοίγεται το μέλλον ενώ πίσω θάβεται το παρελθόν. Με το χρόνο μας μπορούμε να κάνουμε δύο πράγματα: να τον μετρήσουμε ή να τον ζυγίσουμε. Εκείνο που έχει αξία είναι να τον ζυγίσουμε. Πώς ζήσαμε τις μέρες μας; Ποιες είχαν μεγαλύτερη αξία και ποιες μικρότερη; Ποιες αποσκοπούσαν σε κάποιο υψηλό σκοπό; Ποιες γράφτηκαν στο βιβλίο της αιωνιότητας; Ζυγίζοντας το παρελθόν βάζουμε στόχους για το μέλλον. Κάθε ώρα που ζούμε πρέπει να επιδιώκεται κάποιος σκοπός και όταν οι σκοποί μας συμπίπτουν με τους σκοπούς του Θεού τότε η ζωή μας έχει αξία. Το ερώτημα γεννάται «Ποιος είναι ο σκοπός του Θεού για τον καθένα μας;». Την απάντηση τη βρίσκουμε στο βιβλίο του Προφήτη Μιχαία. «Αυτός σοι έδειξεν, άνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεί ο Κύριος παρά σου, ειμή να πράξεις το δίκαιον, και να αγαπάς έλεος, και να περιπατείς ταπεινώς μετά του Θεού σου» (6:8). Αυτό ζητά ο Θεός να κάνεις και συ.

Επιτροπή Περιοδικού
"Παράκλητος"

Παναΐλα Ι. Σιδερόπουλου

**Η ψυχή μου
θέλει
αγάλλεσθαι
εις τον Κύριον**

Ψαλμοί λστ' 9

Βικτωρία Φ. Σιδερόπουλου

Δύο αδέρφες ηρωίδες προστέθηκαν στον ουρανό

Ήταν δύο διαφορετικές προσωπικότητες κι όμως είχαν πολλά κοινά:

1. Είχαν τον ίδιο Σωτήρα, τον Ιησού Χριστό.
2. Υπηρέτησαν μέχρι θανάτου τον ίδιο Κύριο.
3. Μεγάλωσαν ορφανές σε οικογένεια προσφύγων.
4. Αναγεννήθηκαν και βαπτίστηκαν με Άγιο Πνεύμα σε μικρή ηλικία.
5. Οι άντρες τους ήταν ποιμένες.
6. Χωρίς γογγυσμό, υπάκουσαν στη Φωνή του Κυρίου και πιστά ακολούθησαν τους άντρες τους μακριά στο Έργο του Κυρίου. Η μια στο βοριά (Καβάλα) κι άλλη στο νότο (Κρήτη).
7. Το σπίτι τους ήταν ανοιχτό για φιλοξενία.
8. Δεν έλεγαν δεν μπορούμε γιατί δεν έχουμε.
9. Αγαπούσαν, προσεύχονταν κι ενθάρρυναν τη Νεολαία.
10. Δεν συμβιβάστηκαν με το μοντέρνο πνεύμα της χλιαρότητας αλλά προσγειώθηκαν στην παρούσα κατάσταση της αναγκαιότητας.
11. Είχαν πικρή ανάμνηση από την Αλβανία - πόλεμο. Ο σύζυγος της μιας τραυματίστηκε και ο πατέρας της άλλης σκοτώθηκε.
12. Είχαν τον ίδιο αιμνηστο πεθερό Χαρ. Σιδερόπουλο.
13. Γέννησαν γιο γιατρό πιστό, με το ίδιο όνομα: Χαρ. (Λάμπης) Σιδερόπουλο.
14. Αναχώρησαν για το ίδιο σπίτι του πατέρα τους, στον ουρανό.